



A
J
N
G
E
L

L
P
O
P
I
E
N
J
A
Č

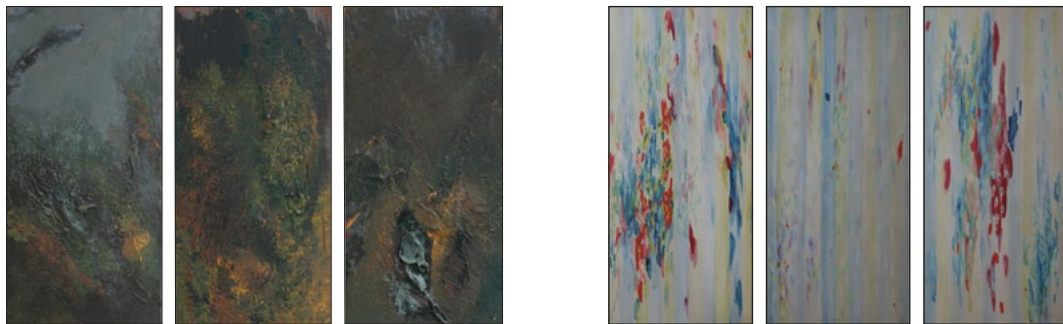
Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Savjetnik za Sloveniju: Ivo Prančić

Izdavač: Zlati Ajngel, Varaždin
Za izdavača: Darko Sačić
Predgovor: Marina Bokulić
Fotografije: Domagoj Blažević
Katalog: Darko Sačić
Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin
Naklada: 200 primjeraka

Zlati Ajngel d.o.o.
42000 Varaždin, Gajeva 15
tel. +385 42 212 702
info@ajngel.hr
www.ajngel.hr

PROGRAM PODRŽAVA MINISTARSTVO KULTURE RH

V
A
R
A
Ž
D
I
N
1
4
.-
3
0
.
3
.
2
0
1
4
.



R U Ž I Č N J A C I

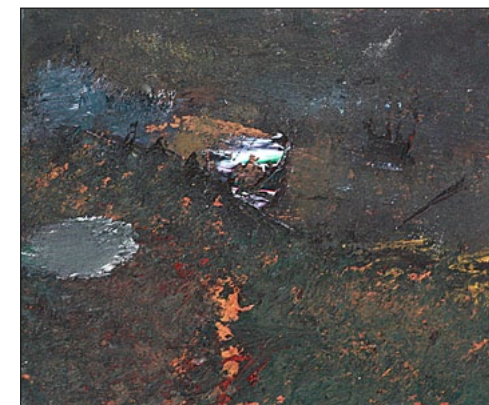
„Elstir je mogao gledati neki cvijet, samo ako ga je najprije presadio u unutrašnji vrt“. Ovako je lik slikara opisao Proust u ciklusu romana „U traženju izgubljenog vremena“. Misao je to koja je u Leinom poimanju likovnosti neopozivom intenzivnošću odredila početnu markaciju, nužnost kretanja. Ipak, razlika u odnosu na književni predložak urodila je potragom za prostorom, bilo osobnim ili univerzalnim, izgubljenim ili još neotkrivenim. Tražeći izraz unutarnje kristalizacije, označavajući bitne sekvence u procesu istraživanja potezom, mrljom ili plohom, Lea je stvarala osebuje kolorističke putokaze.

Okrružena svakodnevicom kaotičnih, preglasnih bespuća, često ispunjenih ispraznim intelektualnim elaboracijama i iskrivljenim emotivnim podražajima, gestualnost zgrčena u ranijim snažno pulsirajućim, mahom akromatskim radovima prolazila je kroz kromatsku transformaciju. O tome svjedoče i „Ružičnjaci“ čija koncepcija nedvojbeno pokazuje promjene u odnosu na prethodne slike i iako su obje grupe radova lišene mimetičkih elemenata, strukturalna sličnost kontinuirana. Ružičnjaci su, kao uostalom i odabir pomalo zaboravljenih kompozicija triptiha, ovdje u formatu uspravnih pravokutnika svojevrsno evociranje moćne srednjovjekovne ekspresivnosti, vrtoglavih uzleta gotičkih interijera koji kao da su izniknuli iz ružičnjaka oltarnih pala.

U triptihu „Sramežljivi ružičnjaci“ spomenuta se ekspresivnost očituje u kontrastu neispunjene podloge i dvosmislenosti istovremenog iščeznuća i pojavljivanja izvedenim pretežito dubokim tonovima uznemirujuće prigušene boje u kojima se razaznaje svojevrsan rastanak od akromatskih preferencija u prethodnim radovima. Slobodnijom, infantilnijom interpretacijom početak niza triptiha mogli bismo sasvim lako iščitati iz širokog tamnocrvenog poteza snažne, široke geste koji oponaša brojku 1.

Triptih „Indijski ružičnjaci“ razvio se iz koloristički vrlo živih jezgri. Imaginarni prostor se proširio i obogatio doživljavanjem druge kulture, a naročito šarenilom tradicionalnog dizajna tekstita te njegovom lepršavom lakoćom u nebrojenim suptilnim promjenama pri svakom pokretu, svakom dašku vjetra ili lomu svjetlosti. To je boja koja slavi opipljivu zbilju stvari, radosno se preoblikuje u prostoru iskonskog ružičnjaka i gotovo slavi nepatvoreno otkriće samog života. U formalnom smislu glavni nositelji ovih produbljenih prostora postaju velike obojane plohe, dok linije sinkopiranog ritma izvedene oštrim paralelnim potezima različitih usmjerenja i dužina određuju naznake strukturalne mreže cjeline svedene na sukus, elementarno.

U „Francuskim ružičnjacima“ impulzivan doživljaj smirio se u profinjenom kontrapunktu strukture određene ujednačenim ritmom elegantne i nenametljive linijske raščlanjenosti svijetle plohe pozadine i decentnijim, profinjenijim nanošenjem mrlja intenzivnije boje. Kao po zakonu klasičnih kazališnih komada ovim se triptihom doživljava smiraj, sluša se sinfonijski sklad tišine.



B I O G R A F I J A

Lea Popinjač rođena je 17. rujna 1981. u Zagrebu. Tu je 1999. završila Gornjogradsku gimnaziju i upisala stručni sveučilišni studij modnog dizajna pri Tekstilno-tehnološkom fakultetu. Nakon završetka studija 2003. godine, zaposlila se i radila u struci do 2006. godine kad je upisala Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, sveučilišni studij likovne kulture. 2010. godine postala je članicom HDLU. Opredjelivši se za slikarstvo kao dominantno umjetničko područje, diplomirala je u klasi prof. Zlatana Vrklijana 2012. godine. Od tad radi kao profesorica likovne umjetnosti u Gornjogradskoj gimnaziji, a od nedavno i kao vanjska suradnica na Tekstilno-tehnološkom fakultetu. Prvu samostalnu izložbu „Put u Indiju“ imala je 2013. godine u Zagrebu, Galeriji Marisall, uz slijedeće skupne izložbe: „Mali formati“, Galerija Marisall (2012.), „Teraz Chorwacja“, Galeria Amfilada MOK, Olsztyn, Poljska (2013.), Vienna Calling - 2. Bijenale slikarstva, HDLU, Zagreb (2013.).